

Carnavalul animalelor

Azi plouă afară, iar James și Thomas se plictisesc.
Mama îi îndeamnă pe cei doi frați să-și caute ceva de făcut,
cum ar fi, să strângă jucăriile în cameră. Dar James preferă să
deschidă o carte despre toate animalele de pe globul pământesc.
În timp ce băieții citesc despre lei și țestoase, despre pești și păsările
paradisului, un zgomot brusc străpunge liniștea.
În spatele bibliotecii se deschide ceva. Arată ca o ușă secretă...

Apasă nota muzicală de pe fiecare pagină

pentru a asculta cum prinde viață
povestea din *Carnavalul animalelor*.

LIBRIS

we know
books

James trece dincolo de ușa și se trezește
în mijlocul unei cete de lei curioși.

— Eu sunt regele acestui ținut, spune mărețul lor conducător.
Bun-venit în regatul meu magic! Vrei să-mi auzi răgetul?

ROARRRRRRRR! Sună bine, nu-i așa?

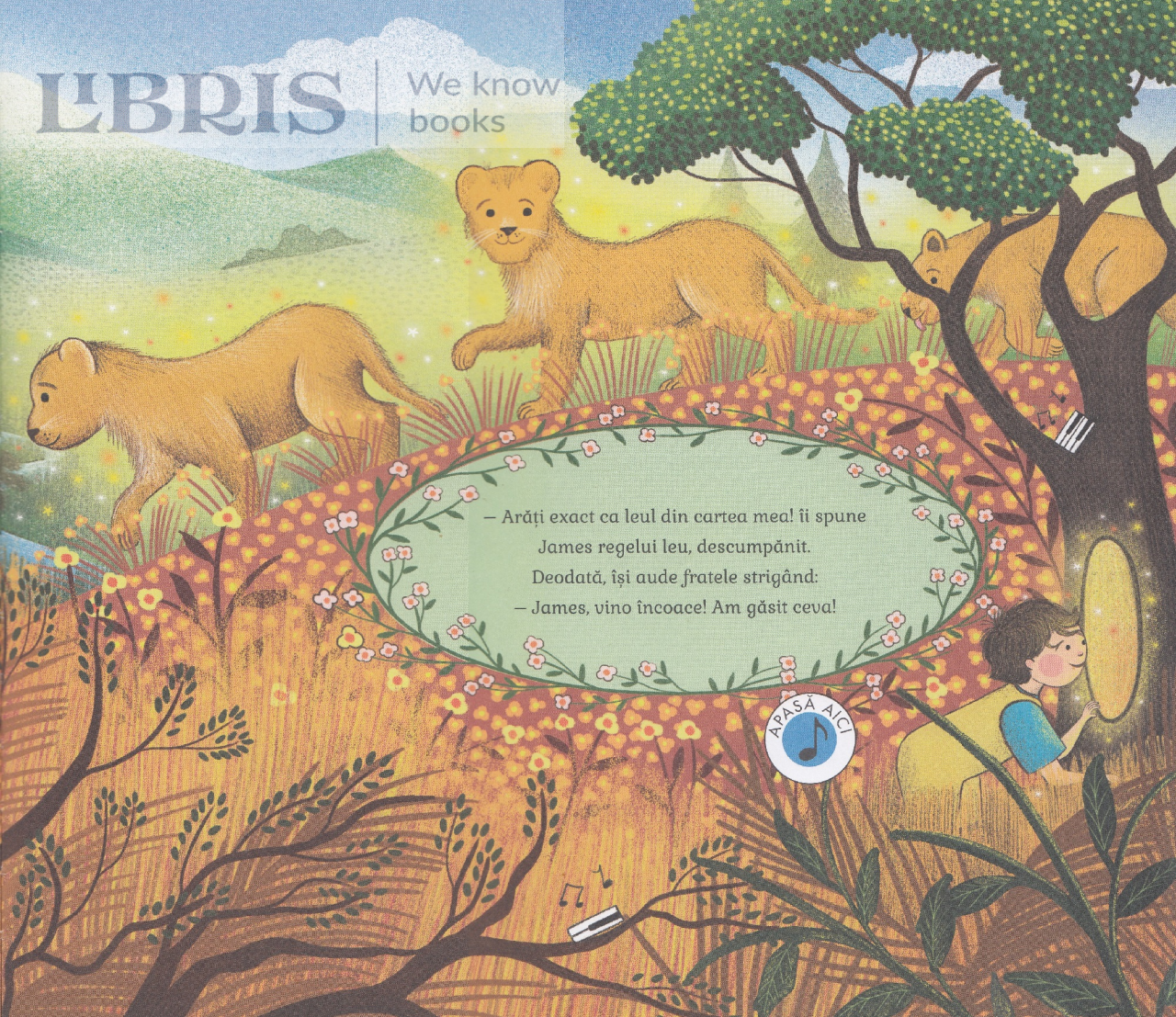
Leul îi face cu ochiul și își netezește coama stufoasă cu ghearele.

Răgetul se aude până departe și îi răsună lui James în urechi.

O fi căldura de vină sau a adormit în timp ce citea?
se întreabă băiatul.

LBRIS

We know
books

— Arăți exact ca leul din cartea mea! îi spune
James regelui lui, descumpănit.
Deodată, își aude fratele strigând:
— James, vino încoace! Am găsit ceva!

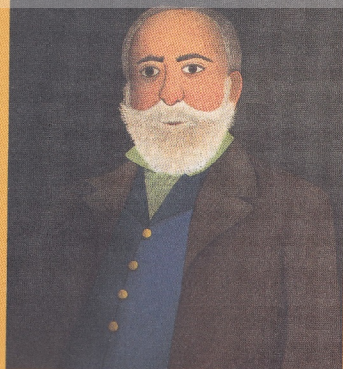

Thomas se dă
de-a dura printr-o scorbu-
ră de copac și James sare grăbit
după el. Amândoi aterizează cu
o bufnitură pe o piatră. Când
James încearcă să-și dea seama
unde se află, piatra începe
să vorbească. E o țestoasă!

— Ce sur-priză de zi-ua mea! Azi fac o
su-ță de ani, mărturisește țestoasa. Mi
se spune Singuraticul George. Dar, dacă
nu puteți rămâne la petrecere, luați-o pe
acolo. Thomas îi mângâie carapacea.

— O să ne întoarcem,
Singuraticule George!
îi promite el.

Camille Saint-Saëns

s-a născut în Franța în 1835. Și-a dovedit talentul de pianist de la o vârstă fragedă și a susținut primul concert la vârsta de 5 ani. La 16 ani deja compunea primele simfonii. Saint-Saëns a scris *Carnavalul animalelor* în 1886 ca o suită muzicală distractivă. A ieșit așa de distractivă, încât compozitorul a crezut că oamenii nu-l vor lua în serios dacă avea să fie cântată în public. În zilele noastre, *Carnavalul animalelor* este apreciată la nivel mondial ca o introducere perfectă în muzica clasică.

Suita este formată din 14 secțiuni, dar noi am selectat doar 9 dintre ele pentru această poveste. *Carnavalul animalelor* este o farsă plină de imaginație. Fiecare piesă muzicală te ajută să-ți închipui animalul după care a fost denumită.

Ascultă fragmentele de pe pagina următoare. În ce fel te ajută să-ți imaginezi animalele pe care le reprezintă? Ce secvențe te face să râzi și de ce?

The Story Orchestra: *Carnival of the Animals*
Copyright © 2020 Quarto Publishing plc.
Copyright ilustrații © 2020 Jessica Courtney-Tickle
Scrisă de Katy Flint

Ediție publicată pentru prima dată în 2020 de Frances Lincoln Children's Books,
un imprint al The Quarto Group

Jessica Courtney-Tickle s-a declarat drepturile pentru a fi identificată ca ilustratoare a acestei cărți
în acord cu Copyright, Designs and Patents Act, 1988 (Marea Britanie)
Toate drepturile rezervate

Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă, stocată într-un sistem digital
sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice, mecanice, prin fotocopiere,
prin înregistrare sau în oricare alt fel, fără permisiunea editurii.

Copyright înregistrare © Naxos Rights US Inc. (Slovak Radio Symphony, Ondrej Lenárd, 1990)

Fragmentele au fost editate pentru această carte.
Muzică de Camille Saint-Saëns, publicată în 1877

Editura Litera

str. Moaciu nr 7A, București
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90;

031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Carnavalul animalelor

Copyright © 2021 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Laura Frunză

Editor: Vidrascu și fiili
Redactor: Gabriela Trăsculescu
Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României

Carnavalul animalelor
trad.: Laura Frunză - București: Litera mică, 2021

ISBN 978-006-073-572-4

I. Frunză, Laura (trad.)

821.111

GLOSAR

Glissando – alunecare de la un ton la altul

Glockenspiel – instrument de percuție format din bare de metal

Secțiune – piesă mai scurtă care face parte dintr-o compoziție muzicală

Frază – grup de note dintr-o lucrare muzicală mai amplă

Ton – cât de sus sau de jos este cântat un sunet

Gamă – set de note muzicale ordonate după tonul lor

Tremolo – efect tremurător creat de niște note care se repetă foarte rapid

Vals – dans în trei pași

Xilofon – instrument de percuție format din bare de lemn

LIBRIS

Îți aduci aminte
în ce parte a
poveștii se aud
aceste sunete?

5 (Acordiu)

We know books

În această secțiune melodia este cântată la flaut cu note joase și la coarde cu note înalte. Ai impresia că peștii înoată grațios în bancuri, folosindu-și cozile pentru a schimba direcția, la fel cum notele schimbă tonul. Pianul cântă note vesele, în ritm alert, asemenea unor unde de pe suprafața apei.

4 (Elefantul)

Pentru elefantul mare și greoi, Saint-Saëns s-a gândit la o melodie de vals cântată la contrabas. Contrabasul este un instrument impozant și maiestuos, cu un sunet profund și bogat, dar, de obicei, nu primește un solo într-o orchestră. Totuși, sunetul lui i se potrivește perfect elefantului. E greu de crezut că aceștia doi ar putea fi vedetele unui spectacol.

10 (Final, partea 2)

În al doilea fragment poți auzi pianul cum tremură în introducere. Mai sunt și alte animale ascunse. Auzi măgarul cum nechează în spatele coardelor? Sunetul sare printre notele înalte și cele joase. Toate animalele se adună pentru a crea o nebunie simfonică, înainte de a încheia în mod tradițional – dar mai amuzant și cu mai mult xilofon.

3 (Testoasele)

Această parte este cunoscută sub denumirea de „fază muzicală”. Coardele cântă o variantă lentă a unui dans numit cancan, în care dansatorii își ridică picioarele foarte sus. Ar fi fost amuzant pentru prietenii lui Saint-Saëns să-și imagineze mersul lent și calm al testoaseilor ca pe un astfel de dans.

6 (Aviariul)

Flautul este vedeta acestei secțiuni. Cu sunetele sale rapide și fremătătoare, care urcă și coboară, aduce la viață o pasăre mică și curioasă, imitându-i bătăile aripilor. Coardele vibrează cu energie în fundal, cântând un tremolo, lucru care te duce cu gândul la o casă plină cu păsări colorate, gata să-și ia zborul.

2 (Marșul regal al leilor)

Piesa pare grandioasă și ușor amenințătoare – perfectă pentru regele tuturor sălbăticiunilor. Pianul, violoncelul și contrabasul cântă o gamă cromatică ce urcă și coboară, imitând răgetul firos al leului. O gamă cromatică folosește toate semitonurile care sunt unul lângă altul, în ordine (toate cele 12 clepe albe și negre ale pianului).

9 (Final, partea 1)

Aceasta este, poate, cea mai animată secțiune din *Carnavalul animalelor*. Fiecare instrument are o partitură proprie. E ca și cum toate animalele s-au reunit pentru a alerga de colo-colo și a face o ultimă plecăcuție, în cantea de față, am împărțit finalul în două. În primul fragment, xilofonul dă viață scenei în care fosilele preiau conducerea.

8 (Lebăda)

Această piesă este frumoasă, dar simplă. Un violoncel singuratic ne duce cu gândul la corpul unei lebede alunecând grațios pe suprafața apei. În fundal, două pianuri imită înălțările lebedei zădărnind pe sub apă.

7 (Fosilele)

Sunetul aspru și casant al xilofonului se aude ca și cum dinozaurii își folosesc propriile oase pe post de instrumente. Sau, cum se întâmplă în povestea noastră, parcă ar bocăni prin muzeu. Saint-Saëns se amuză pe seama altei piese a lui, *Dans macabre*, care folosește la rândul ei un xilofon pentru a crea imaginea unui schelet înfricoșător.

1 (Introducere)

Se creează suspansul. Două pianuri tremură, în timp ce instrumentele cu coarde repetă aceeași frază ascendentă formată din trei note. Fraza aceasta devine din ce în ce mai rapidă, mai înaltă și mai zgomotoasă – se apropie avarul! Ascultă cum cele două pianuri cântă un glissando. Unul coboară și altul urcă, urmate de o pauză, în timp ce așteptăm primul animal.

